

דף לט.

עין משפט א.

יו"ד סימן רלד סעיף א

א. האב מפר נדרי בתו כל זמן שהיא קטנה או נערה^י, ואפי' נדרה על דעת רבים.

בגרה דהיינו עברה גיל שתים עשרה שנה ויום אחד שאז אם הביאה שתי שערות נקראת נערה עד ו' חודשים שאח"כ, ומאז נקראת בוגרת, או אם נישאת אפי' קטנה שוב אביה אינו יכול להפר לה^ה.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רלד סעיף ה

ה. נישאת לחייבי לאוין או לחייבי עשה והפר לה בעלה, הרי זה מופר^י.

עין משפט ה.

אה"ע סימן קעז סעיף א

א. המפתה בתולת ישראל משלם בושת ופגם וקנס^י. ואם אנסה^ח, משלם גם צער. ואם נשאה המפתה, אינו צריך לשלם הקנס וכשהבת ברשות אביה הכל לאביה.

ד. ממשנה נדרים ס"ז וכפי' הרא"ש שם.

ה. דנלמד בספרי מהפסוק "ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה" וכו' לא בא הכתוב לחלוק אלא רשותו שכל זמן שהיא בבית אביה, בעלה ואביה מפירין נדריה, נישאת אין אביה מפר נדריה. ועיין בכתובות דף מ"ח-מ"ט.

ו. כיון דתפסו בה קידושין, וכתב הב"ח אף דיכול להפר לכתחילה שהרי תפסו בה קידושין, משום דמ"מ נשאת באיסור לא יפר לה לכתחילה. ש"ך ס"ק י'.

ז. ממשנה כתובות ל"ט ע"א, וקנס דוקא בכתולה, אבל בושת משמע מרמב"ם אפי' בבעולה, ועיין בב"ש ס"ק א'. והיא מבת ג' עד שתתבגר.

ח. אם ראו עדים מרחוק שבעל אותה אבל אינם יודעים אם אנוסה היא או מפותה, אמרינן דאם בשדה היה בסתמא אנוסה היא, ובעיר סתמא מפותה, ועיין בב"ש ומה שכתב הט"ז.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ו.

אה"ע סימן קעז פ"ה ג

ג. האונס את הבתולה, חייב לישא אותה, ובלבד שהיא ואביה יהיו מרוצים בכך, אפי' היא חגרת או סומא, ואינו רשאי להוציאה לעולם אלא לרצונה ט. על כן אינו צריך לכתוב לה כתובה י. ואם עבר והוציאה, כופין אותו להחזירה. אבל אם מצא בה ערות דבר יגרשנה כ.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קעז פ"ה ד

ד. היתה אסורה לו, אפילו איסור דרבנן, אינו רשאי לישא אותה ל.
הגה: ה. יצא עליה שם רע, כגון שבאו שנים והעידו עליה שתבעתו לזנות אין לה קנס. אבל משום קול בעלמא שיצא עליה לא הפסידה הקנס.
הגה: ו. בא עליה באונס ואח"כ פתה אותה נקרא מאנס, אע"פ שאח"כ נתרצית לו מ.

ט. מברייתא שם כתובות מ"ב

י. כת"ק שם בברייתא ע"ב דאמר דאם מת יצא כסף קנסא בכתובתה.

כ. והיינו ערוה ממש פרישה ב"ש. ומשמע דצריך לגרשה כ"כ הרמב"ם, אבל מהטור משמע דיכול לגרשה, ומשמע דאם אינו רוצה לא כייפינן ליה ועיין בב"ח. לפ"ז גם באשה שזינתה אין לכוף את בעלה לגרשה אם אינו רוצה דחיישינן לגט מעושה לדעת הטור. וק"ו אם היא אומרת שזינתה והוא אומר שאינו מאמינה דלכו"ע אין כופין אותו לתת גט אם אינו רוצה.

ל. אם איסורה מדאורייתא נלמד מהפסוק ולו תהיה לאשה, אשה הראויה לו. ואם איסורה מדרבנן אע"פ שמן התורה ראויה לו, מ"מ מהכתוב ושמרתם את משמרתם מצאו חכמים מקום לאסור שניות שפיר י"ל דממעטים א"כ גם מקרא ולו תהיה לאשה, ועוד מהלאו דלא תסור וא"כ ממועט מלו תהיה לאשה, כ"כ הב"י ובב"ש.

מ. הן אם בתחילת ביאה היה באונס ואח"כ ברצון, הן בא עליו באונס ואח"כ פעם שניה בא עליה ברצון, חייב מחמת הביאה הראשונה אע"פ שנתרצית אח"כ.

דף לט:

עין משפט א.ב.

אה"ע סימן קעז סעיף א
עין לעיל דף לט. עין משפט ה ו